

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **Ing. J. P., S.**, *právne zastúpený: Advokátska kancelária T. K., s.r.o., Š.*, proti žalovanému: **Vedúci služobného úradu Slovenskej stavebnej inšpekcie**, Lamačská cesta 8, Bratislava, právne zastúpený: JUDr. M. G., advokátom, Š., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 30/OU/2008 zo dňa 15. februára 2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/80/08-54 zo dňa 11. novembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/80/08-54 zo dňa 11. novembra 2009 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 30/OU/2008 zo dňa 15. februára 2008 a prvostupňové rozhodnutie č. 80/OÚ/2007 zo dňa 28. novembra 2007 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 132,38 € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária T. K., s.r.o., so sídlom v B..

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zo dňa 18.04.2008, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 30/OU/2008 zo dňa 15.02.2008, zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedeným rozhodnutím žalovaného

v spojení s rozhodnutím Slovenskej stavebnej inšpekcie, č. 80/OÚ/2007 bolo rozhodnuté o skončení žalobcovho štátnozamestnaneckého pomeru.

Krajský súd mal za preukázané, že rozhodnutím ministra výstavby a regionálneho rozvoja SR č. R-07-10-M zo dňa 26.11.2007 bola schválená organizačná zmena, z ktorej vyplynulo zrušenie štátnozamestnaneckého miesta odborný radca – inšpektor Slovenská stavebná inšpekcia v riaditeľstve B., v organizačnom útvare oddelenia stavebnej inšpekcie. Táto zmena bola vedúcemu služobného úradu oznámená listom zo dňa 28.11.2007. Uvedeného dňa bolo vyhotovené aj oznámenie o začatí správneho konania vo veci vysporiadania štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, ktoré žalobca preukázateľne prevzal dňa 29.11.2007 a zároveň bolo dňa 28.11.2007 vyhotovené rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. 80/OÚ/2007 s tým, že štátnozamestnanecký pomer žalobcu skončí dňa 30.11.2007 z dôvodu zrušenia štátnozamestnaneckého miesta. Dňa 29.11.2007 sa uskutočnil osobný pohovor so žalobcom, na ktorom boli prerokované dôsledky organizačnej zmeny na žalobcu a tohto oboznámili s obsahom rozhodnutia ministra č. R-07-10-M ako aj listom MVRR-2007-11155/154740-28. Na tomto pohovore si žalobca osobne prevzal písomné oznámenie o začatí správneho konania. Zo zápisnice z osobného pohovoru ďalej vyplýva, že na záver pohovoru bol žalobcovi predložený protokol z osobného pohovoru, ktorý odmietol podpísať a zároveň mu bolo predložené rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. 80/OÚ/2007 podľa § 40 ods.2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v platnom znení (ďalej len „zákon. č. 312/2001 Z.z.“), ktoré však žalobca taktiež odmietol prevziať. Krajský súd sa stotožnil so žalovaným v tom, že za deň doručenia prvostupňového rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru možno považovať deň 29.11.2007, kde zo zápisnice z osobného pohovoru vyplýva, že dňa 29.11.2007 žalobca bezdôvodne odmietol prevziať prvostupňové rozhodnutie. Prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi účinne doručené v zmysle druhej vety § 141 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z.z., keďže štátny zamestnanec prijatie písomnosti bezdôvodne odmietol. Dňa 17.12.2007 bolo osobne do podateľne Slovenskej stavebnej inšpekcie, riaditeľstvo inšpekcie doručené vyjadrenie účastníka konania, ktoré bolo posúdené ako odvolanie a žalovaný ho ako oneskorené zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal aby najvyšší súd zmenil rozsudok krajského súdu, tak že rozhodnutie Vedúceho služobného úradu, Slovenskej stavebnej inšpekcie, Ing. R. K., č. 30/OU/2008 zo dňa 15.02.2008, ako aj rozhodnutie Slovenskej stavebnej inšpekcie, riaditeľstvo inšpekcie B. č. 80/OÚ/2007 zo dňa 28.11.2007, ktorými bolo rozhodnuté o skončení žalobcovho štátnozamestnaneckého pomeru sa zrušujú a vec sa vracia na ďalšie konanie. Žalobca sa vo svojej žalobe domáhal zrušenia oboch rozhodnutí z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť. V dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za nezákonné vzhľadom na to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Krajský súd sa nevysporiadal s námietkou žalobcu, že správne rozhodnutie bolo vydané už dňa 28.11.2007, teda pred začatím správneho konania, ktoré začalo doručením oznámenia o začatí správneho konania dňa 29.11.2007. Prvostupňové

rozhodnutie malo byť až výsledkom správneho konania. Vzhľadom na to, Slovenská stavebná inšpekcia, riaditeľstvo inšpekcie Bratislava, ako prvostupňový orgán, nemohla zistiť presne a úplne skutočný stav prejednáwanej veci, nezohľadnila ako podklady pre rozhodnutie návrhy a vyjadrenia účastníkov konania (ktoré mohli byť uplatnené najskôr v nasledujúci deň, teda po začatí konania), neposkytla účastníkovi konania ním požadované podklady pre rozhodnutie, nesplnila povinnosť dať účastníkovi konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohol vyjadriť k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia a teda postupovala v rozpore s ust. § 3 ods. 1, 2, 4, § 32 ods. 1, 2 a § 33 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v platnom znení (ďalej len „Správny poriadok“). Dodatočné tvrdenia žalovaného o tom, že bol ústne pozvaný na osobný pohovor o deň skôr pred uskutočnením pohovoru a tento úkon považuje za prvý úkon v konaní, neboli nijakým spôsobom preukázané. Žalobca sa o konaní osobného pohovoru dozvedel bezprostredne pred jeho začatím, kedy bol riaditeľom osobne zavolaný do jeho kancelárie, v ktorej už čakali ostatní účastníci pohovoru. Tvrdenie žalovaného o ústnom pozvaní na osobný pohovor deň vopred, je nepravdivé a nebolo nijakým spôsobom preukázané. Preukázané bolo výlučne len prevzatie oznámenia žalobcom dňa 29.11.2007. Prvostupňové rozhodnutie predpokladá, že žalobca mal možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, pričom zo spisu vyplýva, že rozhodnutie bolo vydané pred začatím správneho konania. K tvrdeniu žalobcu o vydaní rozhodnutia pred začatím správneho konania sa súd v rozsudku vôbec nevyjadril.

Ustálenie začiatku správneho konania je podľa názoru žalobcu jednou z kľúčových otázok, s ktorými sa mal krajský súd vysporiadať. Z rozsudku však nie je zrejmé, ktorý deň považoval súd za začatie konania, kedy sa malo uskutočniť „pozvanie na ústny pohovor“, ktoré súd považoval za prvý úkon v konaní a z ktorých dôkazov pritom vychádzal.

Rovnako sa s námietkou žalobcu ohľadom nedoručenia rozhodnutia na osobnom pohovore krajský súd nevysporiadal dostatočne. Na osobnom pohovore bol žalobca konajúcim správnym orgánom oboznámený so skutočnosťou, že na základe rozhodnutia MVRR SR má byť zrušené jeho štátnozamestnanecké miesto. Žalobcovi bol predložený exemplár tohto rozhodnutia, ktorý nebol podpísaný, opatrený pečiatkou ministerstva a navyše spochybnený podtlačou „neriadený výtlačok“. Vzhľadom na uvedené, v záujme vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia požiadal žalobca o kópiu tohto rozhodnutia s bežnými náležitosťami rozhodnutia štátneho orgánu. Vo vyjadrení zo dňa 02.12.2007 žalobca svoju žiadosť o predloženie rozhodnutia MVRR SR zopakoval. Na záver žalobca zrekapituloval obsah niekoľkominútového osobného pohovoru, skonštatoval, že sa začalo konanie a že požiadal o podklad rozhodnutia. Osoby zúčastnené na osobnom pohovore za správny orgán uvedené zhrnutie akceptovali. Na osobnom pohovore nebolo žalobcovi doručené a ani doručované rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Vzhľadom na uvedený stručný a pre obe strany obsahovo nesporný priebeh osobného pohovoru žalobca nežiadal z pohovoru rovnopis zápisnice. V súlade s týmto tvrdením žalobcu bol aj ďalší postup Slovenskej stavebnej inšpekcie, riaditeľstva inšpekcie B., ako prvostupňového orgánu, keď po uskutočnení osobného pohovoru dňa 29.11.2007 postupovala v konaní a robila kroky k vyhovaniu žiadosti účastníka o podklady rozhodnutia. Uvedené bolo krajským súdom vo

svojom rozhodnutí opomenuté. Priamy nadriadený žalobcu a tiež riaditeľ Slovenskej stavebnej inšpekcie vykonali viacero úkonov, na základe ktorých sa žalobca dôvodne domnieval, že jeho štátnozamestnanecký pomer trvá a že správne konanie o jeho vysporiadaní trvá. Až dňa 10.12.2007 bol žalobca požiadaný svojím priamym nadriadeným, na pokyn riaditeľa, o odovzdanie agendy. Žalobca považuje vyhotovenie zápisnice z osobného pohovoru zo dňa 29.11.2007, ktorá obsahuje aj konštatovanie o odmietnutí prevzatia rozhodnutia žalobcom, za dodatočne vyhotovenú aj z toho dôvodu, že do 10.12.2007 konajúci správny orgán vykonával úkony a deklaroval jeho priebeh. Tvrdenie uvedené v zápisnici je v priamom rozpore s následným postupom konajúceho správneho orgánu. Žalobca dňa 12.12.2007 požiadaval o nahliadnutie do spisu o predmetnom správnom konaní. Nebolo mu to však umožnené, nakoľko spis sa nenachádzal na konajúcom správnom orgáne, ale na Ministerstve výstavby a regionálneho rozvoja SR.

Znemožnením nahliadnutia do spisu sa žalobca ani 12.12.2007 nemohol oboznámiť s rozhodnutím, ktoré mu podľa dodatočných tvrdení malo byť už doručované a teda sa malo nachádzať v spise. V liste zo dňa 13.12.2007 – Vyjadrenie účastníka konania, ktorý bol správne orgánu doručený dňa 17.12.2007, namietal nezákonný postup správneho orgánu vzhľadom na to, že mu nebolo doručené ani doručované rozhodnutie o skončení jeho štátnozamestnaneckého pomeru, toto konanie nebolo ukončené a teda štátnozamestnanecký pomer trvá, neboli mu poskytnuté podklady pre rozhodnutie a ani prístup k spisu. V liste zároveň žiadal o zákonné vydanie rozhodnutia, aby mohol byť jeho štátnozamestnanecký pomer ukončený. Toto vyjadrenie nebolo žalobcom mienené ako odvolanie, keďže žalobca v tom čase nemal k dispozícii rozhodnutie a to napriek jeho snahe oboznámiť sa s ním nahliadnutím do spisu. Žalovaný vyhodnotil predmetné vyjadrenie ako odvolanie, ktoré zamietol a potvrdil správnosť prvostupňového rozhodnutia.

Na záver ešte žalobca zdôraznil, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru sa realizuje v procesnom rámci správneho konania. Toto konanie má zákonom predpokladaný priebeh a úpravu práv a povinností účastníkov. Jednou zo zásad je aj zásada aktívnej súčinnosti účastníkov konania. Obdobne, ako Zákonník práce poskytuje ochranu zamestnancom. Zákonná realizácia správneho konania o skončení štátnozamestnaneckého pomeru má chrániť štátneho zamestnanca pred okamžitým svojvoľným a nezákonným skončením štátnozamestnaneckého pomeru. Žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán však svojím postupom porušili všetky zákonom garantované práva žalobcu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods.1 veta prvá O.s.p. v spojení ustanovením § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 212 a nasl. O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej

stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru bolo vydané dňa 28.11.2007 a správne konanie sa začalo doručením oznámenia o začatí správneho konania dňa 29.11.2007. Dňa 29.11.2007 sa uskutočnil osobný pohovor so žalobcom, na ktorom boli prerokované dôsledky organizačnej zmeny na žalobcu a tohto oboznámili s obsahom rozhodnutia ministra č. R-07-10-M ako aj listom MVRR-2007-111-55/151669-22. Na tomto pohovore si žalobca osobne prevzal písomné oznámenie o začatí správneho konania.

Štátnozamestnanecký pomer sa mal podľa rozhodnutia č.: 80/OÚ/2007 skončiť ku dňu 30.11.2007. Do 10.12.2007 sa žalobca domnieval, že správne konanie prebieha, jeho štátnozamestnanecký pomer ešte trvá, až kým bol svojim priamym nadriadeným požiadaný o odovzdanie agendy.

Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že zápisnicu z osobného pohovoru zo dňa 29.11.2007, ktorá obsahuje aj konštatovanie o odmietnutí prevzatia rozhodnutia žalobcom, považuje za *дотоčne vyhotovenú* pretože tvrdenie uvedené v zápisnici je podľa neho v priamom rozpore s následným postupom konajúceho správneho orgánu.

Podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov:

- a) zrušenia jeho štátnozamestnaneckého miesta, ak štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené, nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním; v tom prípade sa štátnemu zamestnancovi poskytne náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu, a ak štátnozamestnanecký pomer trval dlhšie ako dva roky, poskytne sa mu náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu; to neplatí, ak ide o štátneho zamestnanca podľa § 25 ods. 2 písm. c/.

Podľa § 40 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z.z. štátnozamestnanecký pomer podľa odsekov 1 až 3 sa skončí dňom uvedeným v rozhodnutí, najskôr však dňom doručenia rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 125 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

Podľa § 125 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z.z. na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ďalej len správny poriadok, konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Čas začatia správneho konania je potrebné určiť preto, lebo začatím konania vznikajú procesné práva a povinnosti. Za prvý úkon, ktorý urobil správny orgán voči účastníkovi konania- žalobcovi, treba považovať okamih, keď účastníkovi bola predpísaným spôsobom doručená prvá písomnosť súčasne obsahujúca upovedomenie o začatí konania.

Z uvedeného vyplýva, že **správne konanie nemôže začať až po vydaní rozhodnutia, ktoré je výsledkom správneho konania.** Koncept rozhodnutia mohol byť správnym orgánom pripravený aj skôr, ale samotné rozhodnutie – čistopis, musí byť vydané až po uskutočnení správneho konania, v ktorom sa môžu účastníci konania vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, navrhnúť jeho doplnenie. Oprávnenie účastníkov vyjadrovať sa k podkladom v ktoromkoľvek štádiu konania je široko koncipované najmä z toho dôvodu, aby sa predišlo neskorším možným námietkam účastníkov, ktoré by mohli viesť k priet'ahom v konaní alebo k iným komplikáciám ako napr. aj v tomto prípade. Povinnosť správneho orgánu dať možnosť vyjadriť sa k podkladom zákon limituje troma skutočnosťami – včasnosťou, úplnosťou a presnosťou.

Na základe uvedených skutočností a citovaných ustanovení zákona senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zmenil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 80/08-54 zo dňa 11. novembra 2009 a rozhodnutie žalovaného č. 30/OU/2008 zo dňa 15.2.2008, ako aj prvostupňové rozhodnutie č. 80/OÚ/2007 zo dňa 28.11.2007 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keďže prvostupňový orgán postupoval v rozpore s ustanoveniami správneho poriadku, pretože ešte pred začatím správneho konania, ktoré začalo na podnet správneho orgánu (*zásada oficiality*), vydal prvostupňové rozhodnutie. V konaní nebolo jednoznačne preukázaná ani skutočnosť, kedy bolo prvostupňové rozhodnutie žalobcovi doručené, keďže žalobca tvrdí, že zápisnica z osobného pohovoru zo dňa 29.11.2007 mala byť spísaná až dodatočne, a na uvedenom stretnutí mu predmetné prvostupňové rozhodnutie doručované nebolo. Súd uvedené skutočnosti posúdil ako vadu konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného a na podklade uvedeného dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu nie je vecne správny.

Úlohou správneho orgánu bude uvedené pochybenia odstrániť, umožniť žalobcovi, aby sa mohol vyjadriť k zisteniam a podkladom rozhodnutia a až následne, aby vo veci rozhodol.

Podľa § 250j ods.6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech právo na náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p..

Žalobca súdu v lehote stanovenej v § 151 ods.1 veta druhá O.s.p. vyčíslenie trov konania nepredložil, súd preto postupoval podľa § 151 ods.2 O.s.p..

Z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobcovi vznikli tieto trovy konania: za zaplatenie súdneho poplatku za žalobu 2000 Sk t.j. 66,38 € a súdny poplatok za podanie odvolania 66 €, celkom 132,38 €. Iné trovy zistené neboli, keďže súdu nebola predložená špecifikácia trov právneho zastúpenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 08. októbra 2010

JUDr. Jana Z e m k o v á PhD. , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková